

Sygn. akt III CSK 144/07

POSTANOWIENIE

Dnia 22 czerwca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa Z. K. i in. , przeciwko "R." sp. z o.o. w K. i in. , o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 czerwca 2007 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 27 lipca 2006 r.,

odrzuca skargę kasacyjną i nie obciąża powodów kosztami postępowania kasacyjnego.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 27 lipca 2006 r. Sąd Apelacyjny zmienił wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 18 kwietnia 2005 r. w ten sposób, że oddalił powództwo [...] o zapłatę w stosunku do Skarbu Państwa – Wojewody M. i Gminy Miejskiej K.

Wyrok Sądu Apelacyjnego powodowie zaskarżyli skargą kasacyjną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c., skarga kasacyjna – obok oznaczenia zaskarżonego orzeczenia wraz ze wskazaniem zakresu zaskarżenia, podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia, wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia lub zmiany – powinna zawierać, jako jeden z elementów konstrukcyjnych, wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie.

Sąd Najwyższy wielokrotnie wyjaśniał, że brak okoliczności uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych, zatem skarga kasacyjna dotknięta tym brakiem podlega odrzuceniu *a limine* (postanowienie z dnia 4 lutego 2000 r., II CZ 178/99, OSNC 2000, nr 7-8, poz. 147, uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 30 kwietnia 1938 r., C III 319/37, Zb. Urz. 1938, poz. 303, postanowienie z dnia 16 października 1997 r., II CKN 404/97, OSNC 1998, nr 4, poz. 59 lub postanowienie z dnia 21 marca 2000 r., II CKN 711/00, OSNC 2000, nr 7-8, poz. 151).

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania musi odnosić się do przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., skarżący powinien zatem wskazać jako okoliczności uzasadniające wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne i uzasadnić dlaczego jest ono istotne, albo że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów i wskazać przepisy wymagające wykładni Sądu Najwyższego i na czym polegają związane z tym poważne wątpliwości lub przedstawić rozbieżności występujące w orzecznictwie sądów, albo że zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, przy czym należy to wykazać (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01,

OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 10 maja 2001, II CZ 35/01, Biul. SN 2001, nr 6, s. 11 oraz z dnia 22 marca 2001 r., V CZ 131/00, OSNC 2001, nr 10, poz. 156). Sąd Najwyższy podkreślił także, że prawidłowe sformułowanie istotnego zagadnienia prawnego polega na wysłowieniu go oraz przytoczeniu argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen prawnych (postanowienia z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, niepubl. oraz z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11).

Tymczasem skarżący ograniczyli się do stwierdzenia, że prawidłowe zastosowanie przepisów wskazanych w ramach podstaw kasacyjnych „ma na gruncie przedmiotowej sprawy znaczenie kluczowe dla oceny momentu wystąpienia szkody oraz, co wynikać będzie z tego ustalenia, charakteru powiązania przyczynowo-skutkowego pomiędzy tą szkodą a bezprawnymi działaniami funkcjonariuszy państwowych oraz funkcjonariuszy terytorialnego, co należy uznać za istotne zagadnienie prawne”. Taka metoda argumentacji nie stanowi, w świetle judykatury Sądu Najwyższego, spełnienia wymagania określonego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., gdyż w rzeczywistości jest tylko próbą mechanicznego – pozbawionego głębszej analizy jurydycznej – nadania uzasadnieniu podstaw kasacyjnych rangi zagadnienia prawnego, mającego usprawiedliwiać przyjęcie skargi do rozpoznania.

Z tych względów skargę kasacyjną należało odrzucić jako niedopuszczalną (art. 398⁶ § 2 k.p.c. w zw. z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.).